

ordentlig Byrde maa forekomme trykkende, og at Trykket maa falde mere eller mindre tungt paa den Enkelte efter Forholdenes Bestaenhed. Det er en almindelig bekjendt Sag, at Jylland er en af de danske Provindser, som har staaet og endnu staaer langt tilbage i Henseende til Landets Cultur og Udviklingen af de dermed forbundne materielle Interessser; det er først i de sidste 20 Aar, og fornemmelig i den sidste Halvdeel af dette Tidsrum, at betydeligere Fremskridt ere gjorte. Men det er ikke den, som har Capital, der paatager sig Opdyrkningen af raae Jorder, det er i Almindelighed saadanne Folk, som, stolende paa deres Kundskab og Kraft, søge at gjøre disse frugtbringende ved at forhøje Eiendommens Værdi, naar de kunne komme i Besiddelse af en saadan Landejendom; disse Folk maae altsaa, da de maae søge at tilvejebringe den Capital, som de skulle bruge til saaledes at opdyrke Jorden med, paa den Maade, de bedst kunne, føle Trykket allermeest, thi foruden den store Rente, som de have at svare, maae de tillige, naar de fra et godt Aar have noget Overflud, igjen nedlægge det i Jorden, for at komme videre frem. Det er altsaa naturligt, at de ikke have Noget at modstaae en slettere Tid med, og at de ved den fiendtlige Occupation ifjor tilligemed de lavere Kornpriser og den ved en stor Deel af den arbejdende Classes Fraværelse i Krigen forhøiede Folkeløn, ere blevne meget udtømte i deres Gyne, og, dersom det skulde vare længe, at saadanne overordentlige Byrder skulde vedblive, er det uundgaaeligt, at nogle af dem maae gaae tilgrunde, medens enhver Lempelse, som kan skaffes dem, maa bewirke, at dette forebygges for Flere, saalænge som det er muligt. Jeg troer nu ikke, at man behøver at tage hos Sydterne, for at faae hvad de have, medens det er der, thi de forøde det ikke, fordi man lader det blive hos dem, og det, man kunde faae taar, er jeg overbevist om, at man ogsaa vil kunne faae i et følgende Aar (Hør!).

Det er derfor, jeg har bestemt mig, som jeg tillod mig at nævne, til at stemme for Fordeelingen af Krigsskatten i to Aar.

Foraaaviddt de stillede Vædringsforslag angaaer, skal jeg tillade mig ved det under Nr. 3 anførte at bemærke, at jeg maa stemme derfor. Jeg kan nemlig ikke indsee nogen Grund for, at man skulde undtage dem, som have under 4 Skpr. Hartkorn, fra at deeltage i Krigsskattens Udredelse, thi det er en Skat af den Natur, at enhver Statsborger maa bære den efter sin Gyne; de have Alle Deel i de politiske Rettigheder og i enhver Borgerrettighed, de bør derfor ogsaa Alle tage Deel i enhver Byrde. Desuden vil det jo være den mindre Deel af dem, som kommer til at udrede den selv, thi i disse Eiendomme er der, ligesaa vel som i de større, prioriterede Capitaler og forholdsviis meget større Capitaler. Det vilde vel kunne afhjælpes derved, at man antager det under Nr. 13 stillede Vædringsforslag, men jeg finder, som sagt, ingen Grund til at fritage Noget, som kan bære Krigsskatten, for at deeltage i dens Udredelse. Med Hensyn til det under Nr. 12 af Udvalget stillede Vædringsforslag, skal jeg, for saaviddt det gaaer ud paa, at de Summer, som den, der bestjder Eiendomme ifølge Kjøbecontract, paa Grund af denne skylder til Sælgeren, uden at der for disse er udstedt Prioritetsobligation, skulle medtages ved Beregningen af Krigsskat, blot henholde mig til hvad der igaar blev bemærket af den høitærede Finantsminister, at der nemlig vilde være mange andre Capitaler, som man da ligeledes burde søge at ramme, og da man nu har holdt sig indenfor det Princip, at det kun er de i faste Eiendomme prioriterede Capitaler, som bør udrede Krigsskat, foruden dem, der have deres Penge anbragte i Statspapirer eller Actier, saa finder jeg heller ikke Anledning til, at man saaledes skulde søge at ramme en enkelt Deel af Capitalerne, naar man ikke kan træffe dem alle.